

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobkyně: **Ekofarma Pavlík s.r.o.**, IČO 28116038, sídlem v Pelhřimově, Služátky 6, zastoupen JUDr. Karlem Schellem, LL.M., MBA, advokátem se sídlem v Brně, Ambrožova 6, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem v Praze 1, Těšnov 67/17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 21. 5. 2014, čj. 38452/2014-MZE-12151,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž ministr zemědělství podle § 3g odst. 7 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, nevyhověl její námitce proti oznámení Ministerstva zemědělství, Krajské agentury pro zemědělství a venkov Kraje Vysočina, pracoviště Pelhřimov (dále jen „správní orgán prvního stupně“), o provedení ohlášené změny evidovaných údajů v evidenci zemědělské půdy podle užívatelských vztahů ze dne 17. 2. 2014, sp. zn. 43/2014, čj. EP27906/70/5, kterým byla provedena aktualizace půdních bloků č. 5902/1, 5105/1, 5805/2, 5001/10, 5001/6, 5001/8, 5105/33, 5105/5, 4901/5, 4008/2, 5104/4, 5105/22, 5105/1 a 5105/24 nacházejících se ve čtverci 680-1110 a 680-1120 v k. ú. Zachotín

Žalobkyně namítala, že je nájemcem a uživatelem uvedených pozemků – půdních bloků. Tvrdila, že pronajímatelé předmětných pozemků uzavřeli s J. D. nové nájemní smlouvy, aniž by bylo řádně odstoupeno od původních smluv; odstoupení proběhlo až poté co již byly uzavřeny nové nájemní smlouvy. Zároveň J. D. požádal o změny v zápisech LPIS (registr půdy) v době, kdy ještě nebyla odstoupení od nájemních smluv řádně doručena adresátovi. Dle žalobkyně nelze účelově odkládat účinnost žádosti ze dne 14. 2. 2013 poté, co

je zjištěno, že tato žádost nemá reálný podklad. Žalobkyně zdůraznila, že nebyla vyzvána, aby sdělila, zda s případnou odkladnou účinností žádosti souhlasí. Jedná se tak o procesně vadný postup, který znemožňuje stranám uplatnit řádně svá práva. Správní orgán udělal chybu (viz řádek 4 rozhodnutí sp. zn. 43/2014), protože byl na J. D. přepsán i pozemek Arcibiskupství Pražského parc. č. 797, na kterou má platnou nájemní smlouvu žalobkyně. Tento nesprávný úřední postup se správní orgán následně snažil napravit vydáním rozhodnutí pod sp. zn. 154/2014, kdy ovšem toto rozhodnutí je k datu účinnosti 25. 2. 2014, tj. v období od 21. 5. 2014 (správně mělo být zřejmě 21. 5. 2013 – pozn. soudu) do 24. 2. 2014 byl na tomto pozemku neoprávněně evidován J. D. Správní orgán by tak dle žalobkyně měl zrušit rozhodnutí 43/2014 k datu 21. 5. 2013 a následně vydat správné rozhodnutí, nikoli rozhodovat opravou téměř za rok již vydané nesprávné rozhodnutí.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že tvrzení žalobkyně obsažená v žalobě jsou shodná s námitkami, o kterých rozhodoval již ministr zemědělství, a proto na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí odkázal. K námitce týkající se pozemku parc. č. 797 ve vlastnictví Arcibiskupství pražského žalovaný uvedl, že jde o novou dosud neuplatněnou námitku. Doplnil, že arcibiskupství uzavřelo s žalobkyní nájemní smlouvu s účinností od 1. 10. 2013, přičemž oznámení, proti němuž směřuje žaloba, bylo v části týkající se tohoto pozemku učiněno ke dni 21. 5. 2013, tj. ke dni, kdy žalobkyni k tomuto pozemku žádný právní titul nesvědčil. Tvrzení, že správní orgán prvního stupně pochybil, je proto třeba odmítnout. K námitce o řízení vedeném pod sp. zn. 154/2014 žalovaný uvedl, že toto řízení bylo zahájeno na základě ohlášení žalobkyně, která žádala zaevidovat pozemek parc. č. 797 do evidence půdy, a to v prosinci 2013; změna v evidenci půdy ve prospěch žalobkyně proběhla ke dni 25. 2. 2014. Jelikož žalobkyně proti tomuto oznámení nevznesla námitku, rozhodnutí nabylo právní moci. Žalovaný uzavřel, že v řízení sp. zn. 43/2014 k tomuto pozemku žalobkyně nedoložila žádný právní důvod užívání a v řízení sp. zn. 154/2014 pak souhlasila s účinností změny ke dni 25. 2. 2014. Měla-li tedy žalobkyně pochybnosti o správnosti postupu správního orgánu prvního stupně, pokud jde o evidenci pozemku parc. č. 797, měla je vyjádřit již v řízení sp. zn. 154/2014. Žalovaný dále upozornil na rozhodnutí Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 9. 7. 2013, čj. 4 C 18/2013-90, který se týká právně identického případu a ve kterém soud dospěl ke stejným závěrům jako správní orgán prvního stupně i ministr zemědělství. Žalovaný proto posoudil věc skutkově správně, když v rámci občanskoprávního řízení soud správnost právního názoru žalovaného potvrdil a tím navíc došlo i k završení postupu, který žalovaný předjímá v posledním odstavci odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. S ohledem na vše výše uvedené žalovaný navrhl soudu, aby žalobu v celém rozsahu zamítl.

Podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný se k této otázce k výzvě soudu nevyjádřili, a má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasí.

Žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Oznámením správního orgánu prvního stupně ze dne 10. 5. 2013, sp. zn. 96/2013, byly v evidenci půdy podle § 3g odst. 6 zákona o zemědělství provedeny změny u půdních

bloků/dílů 4901/5, 5805/2, 5902/1, 4008/2, 5001/10, 5001/6, 5001/8 a 5104/4 nacházejících se ve čtverci 680-1110 a 680-1120 v k. ú. Zachotín, a to v rozsahu dle ohlášení učiněného J. D., neboť ten předložil platný právní důvod užívání. Proti tomuto oznámení podala žalobkyně námitku, jíž ministr zemědělství usnesením ze dne 7. 10. 2013, čj. 61557/2013-MZE-12151, vyhověl, napadené oznámení zrušil a věc správnímu orgánu prvního stupně vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění uvedl, že nájemní smlouvy ze dne 1. 1. 2013 předložené J. D. jsou neplatné, neboť neobsahují ustanovení, dle něhož by nájemní vztah vznikl až po ukončení předchozího nájemního vztahu; ke dni zahájení řízení o aktualizaci evidence půdy podle návrhu J. D. totiž nebyly nájemní vztahy s dosavadním nájemcem Ing. J. P. ukončeny, přičemž totožný předmět nájmu nelze platně zatížit více nájemními vztahy.

Žádostí ze dne 23. 10. 2013 požádal J. D. správní orgán prvního stupně o posunutí účinnosti změn uživatele v evidenci půdy, a to od 21. 5. 2013 u pozemků parc. č. 106/2, 360/3, 360/29, 360/35, 363/4, 363/11, 363/29, 501, 595/8, 671, 674 a 675 vlastníků H. K. a B. S., a od 23. 4. 2013 u pozemků parc. č. 89/4, 275/1, 360/11, 360/27, 360/33, 363/2, 363/9, 363/35, 455/1, 466, 595/7, 610/5 a 610/9 vlastníka J. K., u pozemků parc. č. 672/2 a 672/3 vlastníka B. S., u pozemků parc. č. 245/1, 257/1, 344, 346, 351/23, 360/17, 595/4 a 598/14 vlastníků J. V. a Ing. L. K., u pozemků parc. č. 160/1, 160/6, 163/4, 164/3, 175, 195, 250/20, 250/25 a 256/4 vlastníka MUDr. D. B.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně (tj. oznámením ze dne 17. 2. 2014, sp. zn. 43/2014) byla ve smyslu ustanovení § 3g odst. 6 zákona o zemědělství provedena aktualizace evidence půdy, týkající se půdních bloků 5902/1, 5105/1, 5805/2, 5001/10, 5001/6, 5001/8, 5105/33, 5105/5, 4901/5, 4008/2, 5104/4, 5105/22, 5105/1, 5105/24 nacházejících se ve čtverci 680-1110 a 680-1120 v k. ú. Zachotín, a to v rozsahu podle ohlášení učiněného J. D. V odůvodnění správní orgán uvedl, že k datu uzavření nájemních smluv s novým nájemcem, J. D., ukončili vlastníci předmětných pozemků nájemní vztah uzavřený s předchozím nájemcem Ing. J. P. odstoupením od smlouvy. Vzhledem k tomu, že nájemcem nájemních smluv č. 8/97, 84/97, 148/97, 157/97, 36/97 a 19/97 ze dne 27. 3. 1997 byl Ing. J. P., avšak ve skutečnosti pozemky užívala žalobkyně, došlo k jednání, které je v rozporu se smluvně zakotveným závazkem nájemce, a tudíž je dán důvod pro odstoupení od smlouvy podle § 666 odst. 2 zákona č. 40/1964, občanský zákoník. Odstoupením od těchto nájemních smluv uplatnili vlastníci své právo ukončit stávající nájemní vztah a následně mohli platně uzavřít nový nájemní vztah s J. D. Jelikož ohlašovatel J. D. předložil platný právní důvod užívání předmětných pozemků, správní orgán mu vyhověl a schválil změnu uživatele výše uvedených půdních bloků/dílů v evidenci půdy k 23. 4. 2013, resp. u části pozemků 21. 5. 2013; k těmto datům požadované účinnosti změn byly nájemní vztahy dle nájemních smluv předložených dosavadním uživatelem ukončeny.

Proti oznámení správního orgánu prvního stupně o provedení aktualizace v evidenci půdy podala žalobkyně písemnou námitku ze dne 19. 2. 2014, ve které vyjádřila svůj nesouhlas s postupem správního orgánu, neboť dle jejího názoru měla být žádost J. D. od počátku zamítnuta.

Ve vyjádření vlastníka pozemku k námitkám žalobkyně pronajímatelé B. S., J. V. (původně V. V.), Ing. L. K., H. K. uvedli, že Ing. J. P. není oprávněným nájemcem sporných pozemků; oprávněným a jediným nájemcem je J. D.

Žalobou napadeným rozhodnutím ministr zemědělství podle § 3g odst. 7 zákona o zemědělství uplatněné námitce žalobkyně nevyhověl. V odůvodnění uvedl, že podle § 3g odst. 13 zákona o zemědělství je na správním orgánu prvního stupně, resp. na žadateli, aby určil den, ke kterému mají nastat účinky navrhované aktualizace evidence půdy tak, aby tento den korespondoval s obsahem předložených dokladů. Určení, ke kterému datu mají nastat

účinky aktualizace, může být učiněno kdykoli v průběhu řízení; ostatně tak se stalo i v předmětném řízení. Ministr zemědělství zdůraznil, že nájemní smlouvy předložené J. D. v průběhu řízení o aktualizaci evidence časově navazují na dojití oznámení o odstoupení od předchozího nájemního vztahu, uzavřeného co do totožného předmětu nájmu s Ing. J. P. jako nájemcem. Nedochozí již tedy ke kolizi nájemních vztahů dvou nájemců s totožným předmětem nájmu. Zopakoval, že nájemní vztahy vzniklé na základě nájemních smluv v roce 1997 s nájemcem Ing. J. P. zanikly odstoupením pronajímatelů od těchto smluv podle § 666 odst. 2 zákona občanského zákoníku. Argumentace o neplatnosti odstoupení je účelová, neboť jejím cílem je využít konstatovanou absolutní neplatnost nájemních smluv uzavřených v roce 2004 s nájemcem Farma Pavlík s. r. o. ve svůj prospěch. Z obsahu evidence půdy je dle ministra zemědělství nepochybné, že od roku 2004 užíval předmětné pozemky nikoliv Ing. J. P., ale společnosti jím ovládané; Ing. P. tak porušil nájemní smlouvy z roku 1997, a to konkrétně jejich ustanovení, že nájemce nedá pozemky do podnájmu jiné osobě. Ministr uzavřel, že žalobkyni ke dni podání námítky nesvědčí žádný právní důvod užívání.

Správní spis dále zejména obsahuje kopie nájemních smluv uzavřených mezi J. D. a pronajímateli předmětných pozemků, odstoupení od nájemních smluv učiněná pronajímateli předmětných pozemků vůči Ing. J. P. a doklady prokazující jejich doručení.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 3g odst. 1 písm. b) zákona o zemědělství jestliže dojde ke změně uživatele půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku, je dosavadní uživatel, kterého se tato změna týká, povinen ji ohlásit nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy nastala, ministerstvu a předložit doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy.

Podle § 3g odst. 4 zákona o zemědělství ministerstvo provede aktualizaci evidence půdy podle ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení podle odstavců 1 a 2, jestliže údaje v ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení neshledá nepravdivými, popřípadě neúplnými, ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení je doloženo písemnou dohodou podle odstavce 3 nebo uživatel, který učinil ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení, předložil doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odstavce 3. Ministerstvo vydá osobě, která ohlásila změnu, jakož i dalším osobám, pokud se jich změna týká, oznámení o provedení změny v evidovaných údajích.

Podstatou sporu mezi žalobkyní a žalovaným je skutečnost, zda byl správní orgán prvního stupně oprávněn provést aktualizaci evidence půdy na základě ohlášení J. D., tj. zda předložené doklady prokazují právní důvod jeho užívání půdy a zda jsou platné.

Na úvod soud odkazuje na rozsudek ze dne 9. 7. 2015, čj. 3 As 187/2014-37, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že „na řízení ve věci aktualizace evidence půdy se podle § 3g odst. 14 zákona o zemědělství nevztahuje správní řád, s výjimkou lhůt a doručování. Ustanovení § 57 správního řádu, které řeší právě situaci, kdy vydání správního rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout, tak lze aplikovat pouze analogicky. Žalovaný byl tak v řízení o aktualizaci evidence půdy povinen samostatně posoudit, zda stěžovateli svědčí právní titul užívání půdy. Tuto otázku však neřešil proto, aby autoritativně rozhodl o právech a povinnostech subjektů nájemního vztahu, ale právě proto, aby mohl v rámci své kompetence provést případnou aktualizaci evidence. Jeho úvahu o trvání nájemního vztahu byl následně povinen přezkoumat i správní soud při přezkumu správního rozhodnutí. Konečné rozhodnutí uvedeného soukromoprávního sporu pak náleží do pravomoci civilního soudu, jehož rozsudkem by byl správní orgán analogicky dle § 57 odst. 3 správního řádu vázán. Rozhodnutí civilního soudu tedy může případně vést k další

aktualizaci evidence zemědělské půdy. “ Dle Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 19. 7. 2006, čj. 7 As 26/2005-67) se ve správním řízení řeší výhradně otázky, které jsou relevantní pro potřeby evidence, aniž by správní orgán jakkoliv řešil, resp. vyřešil, soukromoprávní spor mezi podnikateli. Aby mohl správní orgán v rámci své kompetence provést zápis do evidence, musel posoudit, který z podnikatelů pozemky užívá a z jakého právního titulu.

Ve světle výše uvedeného tak správní orgán prvního stupně dle § 3g odst. 4 písm. a) zákona o zemědělství posuzuje ohlášení změny a ohlašovanou změnu *a contrario* neprovede, pokud shledá údaje v ohlášení nebo ohlášení samotné nepravdivými nebo neúplnými. Přičemž posouzení právního titulu užívání pozemku správním orgánem není autoritativním rozhodnutím v dané věci, ale je pouze úsudkem o předběžné otázce. Závazné řešení této otázky je svěřeno nalézacímu soudu v civilním procesu.

Nedůvodná je námitka žalobkyně, že ministr zemědělství i správní orgán prvního stupně nesprávně posoudili právní vztahy týkající se dotčených pozemků a že žalobkyni svědčí právní titul užívání dotčených pozemků, neboť pronajímatelé předmětných pozemků uzavřeli s J. D. nové nájemní smlouvy, aniž by bylo řádně odstoupeno od původních smluv s Ing. J. P.

Soud dává žalobkyni za pravdu v tom, že nájemní smlouvy č. 2/2013, 3/2013, 4/2013, 5/2013, 7/2013 a 8/2013 mezi pronajímateli předmětných pozemků a J. D. byly uzavřeny dříve, než tito pronajímatelé uplatnili řádné odstoupení od smlouvy s dosavadním nájemcem předmětných pozemků Ing. J. P., a jako takové jsou nezpůsobilé sloužit jako podklad k provedení aktualizace evidence půdy. Ministr zemědělství v usnesení ze dne 7. 10. 2013, jímž oznámení správního orgánu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, správně konstatoval neplatnost těchto nájemních smluv, neboť totožný předmět nájmu nelze zatížit více nájemními vztahy. Soud k tomu doplňuje, že nájemní smlouva, v níž nájemcem je již jiná osoba, je neplatná pro nemožnost plnění dle § 37 odst. 2 občanského zákoníku. Mají-li dvě nájemní smlouvy uzavřené v jiný časový okamžik shodný předmět nájmu, aniž by byla předchozí smlouva ukončena, platí vztah uzavřený dříve a totožný předmět nájmu nemůže být předmětem dalšího smluvního vztahu.

Ze správního spisu nicméně vyplývá, že J. D. předložil správnímu orgánu prvního stupně nejen shora uvedené neplatné nájemní smlouvy, ale též dohody o zrušení těchto smluv a dále nové nájemní smlouvy č. 12/2013, 14/2013, 15/2013, 16/2013 a 19/2013 uzavřené v průběhu dubna a května 2013, které jej opravňovaly užívat dotčené pozemky v postavení nájemce. J. D. doložil též písemná odstoupení pronajímatelů pozemků od nájemních smluv uzavřených v roce 1997 s Ing. J. P. jako nájemcem, která byla Ing. P. doručena během dubna a května 2013. Důvodem odstoupení pronajímatelů od nájemních smluv podle § 666 odst. 2 občanského zákoníku byla skutečnost, že dotčené pozemky byly užívány subjekty odlišnými od nájemce Ing. J. P., konkrétně Farmou Pavlík s. r. o. a žalobkyní, což bylo v rozporu s čl. IV. nájemních smluv.

Soud sdílí závěr správních orgánů, že pronajímatelé byli oprávněni od nájemních smluv uzavřených dne 27. 3. 1997 s Ing. J. P. odstoupit. Tvrzení, že předmětné pozemky od roku 2004 neužíval jejich nájemce Ing. P., ale jiné subjekty (jmenovitě Farma Pavlík s.r.o. a žalobkyně) totiž žalobkyně nijak nezpochybnila, ani proti nim nebrojila. Správní orgány tedy dle názoru soudu správně dovodily ukončení nájemního vztahu žalobkyně k dotčeným pozemkům. K datu uzavření nových nájemních smluv pronajímatelů s J. D. tedy již byly dosavadní nájemní vztahy s Ing. J. P. ukončeny odstoupením od smlouvy; doklady o doručení jednotlivých odstoupení od nájemních smluv z roku 1997 tvoří součást správního spisu.

K námitce žalobkyně, že správní orgány postupovaly vadně, neboť nelze účelově odkládat účinnost žádosti, soud uvádí následující. Podle § 3g odst. 13 zákona o zemědělství „*právní účinky provedené aktualizace evidence půdy na základě ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení podle odstavců 1 a 2, nastávají dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy uživatel učinil ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení ministerstvu, jestliže z dokladu předloženého při ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení, popřípadě z dokladů předložených na základě výzvy podle odstavce 3 nevyplývá, že nastávají později*“. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že v zásadě nastávají právní účinky aktualizace evidence půdy dnem, který bezprostředně následuje po dni ohlášení změny; z dokladů předložených při ohlášení změny však může vyplývat též pozdější datum. Nutností tedy je, aby den, ke kterému mají dle žádosti ohlašovatele změny nastat účinky předmětné aktualizace, korespondoval s obsahem dokladů, které byly v řízení o aktualizaci evidence půdy předloženy. Jelikož v nyní projednávaném případě J. D. svou žádostí ze dne 23. 10. 2013 požádal správní orgán o posunutí účinnosti změn uživatele v evidenci půdy, přičemž zvolený den (resp. dny), ke kterému měly předmětné účinky nastat, zcela odpovídal obsahu dokladů založeným ve správním spise, jimiž prokazoval právní důvod užívání předmětných pozemků, byl správní orgán prvního stupně povinen aktualizaci evidence půdy k jeho ohlášení provést. Soud se tak ztotožnil s právním závěrem správních orgánů, že J. D. předložil právní titul pro užívání dotčených pozemků, čímž prokázal změnu uživatele půdního bloku dle § 3g odst. 1 písm. b) zákona o zemědělství.

Na tomto místě je vhodné zopakovat, že konečné rozhodnutí týkající se soukromoprávního sporu mezi vlastníky dotčených pozemků a Ing. J. P., ohledně trvání nájemního vztahu dle nájemních smluv ze dne 27. 3. 1997, spadá do pravomoci civilních soudů. Zdejší soud posuzoval pouze skutečnost, zda byly splněny podmínky pro provedení aktualizace evidence půdy podle § 3g zákona o zemědělství, a zda úvaha správních orgánů o trvání nájemního vztahu nepřekročila zákonem stanovené meze správního uvážení.

Soud nepřisvědčil námitce žalobkyně týkající se pozemku parc. č. 797 v k. ú. Zachotín. Bodem 4 oznámení správního orgánu prvního stupně sp. zn. 43/2014 došlo s účinností k 21. 5. 2013 ke zrušení půdního bloku 5805/2 o rozloze 3,28 ha a novému evidování půdních bloků 5805/2 o rozloze 0,83 ha (uživatel: žalobkyně) a 5805/4 o rozloze 2,46 ha (uživatel: J. D.). Žalobkyně v tomto řízení nepředložila správnímu orgánu prvního stupně žádný právní titul, jímž by prokázala svůj vztah k předmětnému pozemku. Naopak J. D. doložil, že mu svědčí právo nájmu předmětných pozemků. Soud dále pouze obecně konstatuje, že oznámením správního orgánu prvního stupně sp. zn. 154/2014 pak s účinností od 25. 2. 2014 zanikl půdní blok 5805/4 o rozloze 2,46 ha a byly zaevidovány nové půdní bloky 5805/4 o rozloze 2,43 ha (uživatel: J. D.) a 5805/5 o rozloze 0,03 ha (uživatel: žalobkyně); toto řízení bylo zahájeno k ohlášení žalobkyně, která správnímu orgánu prvního stupně předložila platný právní důvod užívání předmětného pozemku, přičemž dosavadní uživatel – J. D. – se změnou souhlasil. Pokud však měla žalobkyně k samotné aktualizaci evidence půdy či k datu její účinnosti nějaké výhrady, bylo na ní, aby proti oznámení o provedení změny evidovaných údajů v evidenci půdy podala do 15 dnů ode dne jeho doručení odůvodněnou písemnou námitku, což však neučinila. Jelikož řízení vedené správním orgánem prvního stupně pod sp. zn. 154/2014 není předmětem tohoto soudního přezkumu, soud námitkami, které vůči němu směřují, podrobněji nezabýval.

S přihlédnutím ke všemu shora uvedenému lze uzavřít, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, jestliže provedl aktualizaci evidence půdy v důsledku ukončení užívání půdních bloků Ing. J. P., a to na základě ohlášení J. D. Žalobkyně tedy se svými námitkami

neuspěla. Jelikož v řízení nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, soud podanou žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá tak právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud tedy rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: J. Válková